

19. Labe Mělník 2020 – narozeninová plavba

V době koronakrize jsme museli zrušit výlet do Skotska, kde jsme měli navštívit především fotbalové Mistrovství Evropy v Glasgowě, ale přitom jsem měl v plánu navštívit kanál mezi Edinburgem a Glasgowem, možná i s nějakou krátkou plavbou po kanálu. Nevyšlo to.

Dárek k Honzíkovým 7. narozeninám jsme s maminou vymysleli společně. Poptal jsem se po možnosti pronajmutí lodě – člunu jen na 1 den z Mělníka. Loděnice mi nabídla člun Marion 450 Adam, 4,5m dlouhá, motor 20hp, bez vybavení WC a kuchyňky, max. 4 osoby, na spaní max. 2 osoby.

S maminou a s Honzíkem jsme se vydali na přejímku lodi, která musela být už den před vyplutím. Po delším hledání jsme loděnici našli, ale naše loď byla ještě na vodě, protože 3 mladé ženy, co si ji pronajaly, se trochu déle zdržely. Odjeli jsme ještě do Restaurace na večeři a občerstvení. Po návratu jsme ještě chvilku čekali, až se loď pro nás připraví, loď nám předvedli a předali. S klíči od loděnice a lodě jsme odjeli domů.

Ráno jsme vyrazili s Honzou a Honzíkem do Mělníka. Po odkrytí plachty zakrývající řídicí plošinu jsme vypluli – na doporučení majitele směrem na Roudnici n.L. Měli jsme k dispozici plánek s kontakty na zdymadla. Labe je v těchto místech už dost široké a tak v teplém a slunečném počasí jsme si užívali krajinu i města v okolí řeky. Honzík se hodně věnoval řízení lodi s výjimkou proplouvání zdymadly. Tím prvním bylo zdymadlo Dolní Beřkovice. Pak jsme míjeli napájecí a výpustní kanály Elektrárny Mělník a dostali jsme se ze Středočeského do Ústeckého kraje. Proplouvali jsme podél Štětí, v jehož blízkosti je i veslařský umělý kanál Račice, ale z lodi není vidět. Na konci Štětí je ohromný areál na zpracování dřeva a čistírny odpadních vod pro známou Papírnu Štětí. Tady jsme se dostali do zdymadla Štětí a pokračovali jsme dle našeho plánu do Roudnice n.L. Před jezem a zdymadlem jsme loď uvázali na druhé straně řeky u mola Jachting klubu v areálu Pod Lipou.

Už bylo po poledni a docela jsme se obávali, jestli bude v tomto arálu nějaké občerstvovací zařízení. Byli jsme docela mile překvapeni. Restaurace – Pizzerie Pod Lipou byla otevřená a měli i velký výběr jídel. Bylo tu i docela dost lidí, tak jsme oběd trochu déle čekali, ale bylo to nakonec příjemné, hlavně pro velmi dobré jídlo.

Nemohli jsme se moc zdržovat další procházkou tím pěkným areálem, protože pro návrat zpět jsme museli mít nějakou rezervu při případném zdržení na zdymadlech. Nic takového se ale nestalo, tak jsme si mohli dovolit krátkou zastávku u mola v Dolních Beřkovicích. I tak bylo ještě trochu času, tak jsme propluli kolem nájezdu k loděnici dál do Mělníka. Tam jsme si prohlédli soutok Labe s Vltavou a v kopci s vinicemi nad tímto soutokem byl krásný pohled na Zámek Mělník. Dali jsme vracečku a pluli podél ohromného

areálu kontejnerového přístavu k odbočce k naší mateřské loděnici. Při předání lodi nás trochu potrápilo upevnění krycí plachty. Jak nám nakonec majitel předvedl, zapínání plachty má svoje přesné postupy a pořadí. Po vzájemné dohodě jsem už ani nepomýšleli na návštěvu té restaurace, ve které jsme byli s Honzíkem a maminou předchozí den. Těšili jsme se domů, hladovějící Honzové museli vydržet až na doma.

Byla to nejkratší plavba, ale splnila své účely. Mojí stále touhy po plavbách a přání Honzíka si plavbu znovu po těch 2 německých připomenout. Určitě nás mile překvapila obslužnost kolem Labe, v případě plného provozu je tu dostatečné vybavení přístavními moly s příslušenstvím, včetně občerstvení. Vzhledem k stále trvající pandemii se život na řece ještě neobnovil a na naší trase jsme z rekreačních plavidel byli skoro sami. Jen z pohledu z lodi jsme registrovali kvalitní cyklostezky podél Labe od Mělníka do Roudnice, včetně odpočinkových zón a občerstvení.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

